

sygn. akt: II Cz 89/15

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lutego 2015r.r. **Sąd Okręgowy w Bydgoszczy Wydział II Cywilny - Odwoławczy**

w następującym składzie:

Przewodniczący: **SSO Piotr Starosta**

SO Janusz Kasnowski

SO Irena Dobosiewicz/spr./

po rozpoznaniu w dniu 16 lutego 2015r. r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzycieli K. W., (...)S. A. w W., (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w B., P. K.

przeciwko dłużnikom R. W., M. C., (...) spółka jawna w B.

o egzekucję świadczenia pieniężnego

ze skargi dłużnika R. W. na czynność komornika w postaci wszczęcia postępowania z egzekucji z nieruchomości

na skutek zażalenia dłużnika na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 16 września 2014r. sygn. akt X CII Co 2107/12 **postanawia:**

oddalić zażalenie.

II Cz 89/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 16 września 2014 roku Sąd Rejonowy w Bydgoszczy odrzucił skargę dłużnika na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy - J. D. w zakresie wszczęcia egzekucji z nieruchomości.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, że wezwaniem doręczonym w dniu 16 lipca 2014r. pełnomocnik dłużnika wezwany został do uiszczenia opłaty sądowej od skargi w wysokości 100 zł, w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia skargi. W określonym terminie 23 lipca 2014 roku pełnomocnik dłużnika złożył pismo, w którym zwrócił się z wnioskiem o przedłużenie terminu na uiszczenie opłaty, ewentualnie o rozłożenie jej na raty. Wskazał Sąd, iż termin jako ustawowy nie może być skracany, a czynność podjęta po upływie terminu jest bezskuteczna.

Zgodnie z treścią art. 767³ k.p.c. sąd odrzuca skargę nieopłaconą, chyba że uzna że zachodzą podstawy do podjęcia czynności na podstawie art. 759 § 2 k.p.c, czego w przedmiotowym postępowaniu nie dostrzegł Sąd Rejonowy.

Wobec powyższego Sąd Rejonowy na podstawie art. 767³ k.p.c. odrzucił skargę.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył dłużnik, wnosząc o jego uchylenie. Skarżący wskazał, że w określonym terminie złożył odpowiednie pismo z prośbą o przedłużenie terminu do wniesienia opłaty z uwagi na sytuację materialną.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Obowiązek uiszczenia opłaty od skargi na czynność Komornika wynika z art. 3 ust. 1 pkt 8d, zaś wysokość opłaty - 100 zł z art. 25 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, (Dz.U. 2010, Nr 90, poz. 594

ze zm.).

Mając na uwadze, iż dłużnik przy wniesieniu skargi nie uiścił opłaty, a jego wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych został zwrócony (zarządzenie z dnia 17 czerwca 2014r) prawidłowo pełnomocnika dłużnika wezwano do uiszczenia brakującej opłaty od skargi, w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia skargi.

Podkreślić należy, na co zwracał także uwagę Sąd Rejonowy, że termin do uzupełnienia braków skargi jest terminem ustawowym, co oznacza że nie może on być skracany ani wydłużany, czy to przez strony, czy Sąd. Czynność podjęta po terminie jak słusznie zauważył Sąd Rejonowy jest bezskuteczna.

Z kolei zgodnie z art. 767³ k.p.c. sąd odrzuca skargę wniesioną po terminie, nieopłaconą lub z innych przyczyn niedopuszczalną, chyba że uzna że zachodzą podstawy do podjęcia czynności na podstawie art. 759 § 2 k.p.c, których w przedmiotowym postępowaniu Sąd Rejonowy nie dostrzegł.

Dłużnik w zażaleniu nie kwestionował faktu nie uiszczenia opłaty od skargi w terminie. Nie podniósł również żadnych okoliczności mogących uzasadniać podjęcie przez Sąd działań na podstawie art. 759 § 2 k.p.c. Kwestionowanie przez dłużnika celowości prowadzenia wobec niego egzekucji pozostaje natomiast poza polem rozważań Sądu Okręgowego. Sąd II instancji w przedmiotowym postępowaniu bada bowiem jedynie zasadność i prawidłowość postanowienia o odrzuceniu skargi jako nieopłaconej. Jak wynika natomiast z wyżej przedstawionych rozważań orzeczenie Sądu Rejonowego jest trafne.

Mając na uwadze powyższe zażalenie dłużnika podlegało oddaleniu jako niezasadne na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.